

कृतांतोयमस्तसंबंधीविधिःपुण्यपापफलभोगेनियोगस्तेनसंयुक्तस्तमनुतिष्ठन् निरादानःप्राप्तसुखं दुःखं वादूरीकर्तुमशक्तः दोऽवखंडनेइत्यस्यरूपं ॥ ७९ ॥ अबुद्धीनांतच्चज्ञानहीनानांगतिःस्वर्गनरकरूपा उत्त
मांपुनरावृत्तिवर्जिता ॥ ८० ॥ ८१ ॥ शुक्लजातीयाःशुक्लोयोगजोर्धर्मस्तत्कारास्तदेकार्जनपराः प्रकारकवचनेजातीयः योन्यंतरंआतिवाहिकयोन्यपेक्षयाऽन्यांआधिभौतिकीयोनि ॥ ८२ ॥ वशिर्नई
त्यन्यच्छृणोतिदल्पमितिश्रुतेःतस्मात्आबाधोदुःखंततस्त्रासात् निरुपद्रवाः उपसमीपेस्थित्वाद्रवतिस्वीयं धर्ममासिचतीत्युपद्रवोऽतःकरणंतद्रहिताः एतेनप्रारब्धस्यापिप्रतिघातायनिर्बीजःसमाधिःप्रभवतीतिद

कृतांतविधिसंयुक्तःसजंतुर्लक्षणैःशुभैः ॥ अशुभैर्वा निरादानोलक्ष्यतेज्ञानदृष्टिभिः ॥ ७९ ॥ एषातावदबुद्धीनांगतिरुक्तायुधिष्ठिर ॥ अतःपरंज्ञानवतांनिबो
धगतिमुत्तमां ॥ ८० ॥ मनुष्यास्तप्ततपसःसर्वागमपरायणाः ॥ स्थिरव्रताःसत्यपरागुरुशुश्रूषणेरताः ॥ ८१ ॥ सुशीलाःशुक्लजातीयाःक्षांतादांताःसुतेजसः ॥
शुचियोन्यंतरगताःप्रायशःशुभलक्षणाः ॥ ८२ ॥ जितेंद्रियत्वाद्वशिःशुक्लत्वान्मंदरोगिणः ॥ अल्पाबाधपरित्रासाद्रवन्तिनिरुपद्रवाः ॥ ८३ ॥ च्यवंतंजाय
मानंचगर्भस्थंचैवसर्वशः ॥ स्वमात्मानंपरंचैवबुध्यन्तेज्ञानचक्षुषा ॥ ८४ ॥ ऋषयस्तेमहात्मानःप्रत्यक्षागमबुद्धयः ॥ कर्मभूमिमिमांप्राप्यपुनर्यातिसुरालयं
॥ ८५ ॥ किंचिद्देवाद्भुताकिंचिक्लिंचिदेवस्वकर्मभिः ॥ प्राप्नुवन्तिनराराजन्मातेऽस्त्वन्याविचारणा ॥ ८६ ॥ इमामत्रोपमांचापिनिबोधवदतांवर ॥ मनुष्य
रमन्तेसुविभूषितांगाः ॥ तेषामयंशत्रुवरप्रलोकोनासौसदादेहसुखेरतानां ॥ ८७ ॥ इहवैकस्यनामुत्रअमुत्रैकस्यनोइह ॥ इहवामुत्रचैकस्यनामुत्रैकस्यनोइह ॥ ८८ ॥ धनानियेषांविपुलानिसंतिनित्यं
प्राणिवधेनिवृत्तास्तेषामसौनायमरिप्रलोकः ॥ ९० ॥

शितं ॥ ८३ ॥ ननुतादृशोप्यपांतरतमानामवेदाचार्यःकलिद्वपरयोःसंधौसत्यवत्यांब्यासतयासमजनीतिस्मर्यतेमोक्षधर्मेषु अतःशुक्लजातीयानामपिउक्तांगित्यागतयोऽपरिहार्याइत्याशंक्याह च्यवंतमि
ति अधिकारिणातेषांलोकानुग्रहार्थस्वेच्छयागृहाद्ग्राह्यप्रवेशवदिहपरत्रचसंचारो न कर्माधीनतयाऽस्माकमिवदुःखायभवतीत्याशयः तथानिर्णीतयावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणामित्यत्र ॥ ८४ ॥
॥ ८५ ॥ देवात्मूढोन्मत्तजडभरतादिभिर्यल्लभ्यतेतद्देवादेव हठात्योगसिद्धैर्विश्वामित्रादिभिः इतरैःस्वकर्मभिः अन्यातेषामन्यतमाएकैवकाचिस्थितिरस्तीतिविचारणानेतवमास्तु ॥ ८६ ॥ एवमात्मविदां
स्यातंन्यमुक्ताइतरेषांस्थितिचातुर्विध्यमाह इमामिति ॥ ८७ ॥ इहवेति परंश्रेयइत्यनुकण्यते वाशब्दएवार्थेद्विरावर्तते एकस्यइहैवपरंश्रेयोस्तिनामुत्रपरलोके एकस्यअमुत्रैवास्तिनत्विह इहचामुत्रचएक
स्यश्रेयोस्ति एकस्यतूभयत्रापिनास्तीति ॥ ८८ ॥ इममेवश्लोकंव्याचष्टे धनानीत्यादिना ॥ ८९ ॥ येइति तेषामसौलोकएवत्वयं ॥ ९० ॥